

עין משפט
גד מצוה

א א מיי פֿיד מהלסט ציבורט ה'1 סגט עפֿין רח טושע' ייד ס' שטן ספֿיע א;

ב ב מיי שס ה'1 סגט שס טושע' ייד ס' שטן ספֿיע ו;

ג ג מיי פֿיי מהלסט אסוריע ציאל ה'1 די;

ד ד מיי פֿיה מה'1 צבורט ה'1 ס טושע' ייד ס' סייגן שטן ספֿיע א;

ה ה מיי פֿיה מהלסט מהללע אסוריות ה'1 יא ס' קטן ספֿיע א וס' קטע ספֿיע יא וס' קטע ספֿיע יא;

שיטה מקובצת

אן זכר דרך דופן: אן טיבור דאיבעטט לידה מבכור נמחק: אן נפטרת היה כדבריו: אן טינוף (עי בתוס' דף מ ע"א ותוס' נדה דף דה ע"א): אן ובאשה ע"י תוס' ב"ק דף א ע"א: אן ואילך ספק אבאי ויל דותר רוב: אן אולי רבנן דתרי: אן רובא תנביא: אן לאיש אלא מה: אן רוב קטנים: יא בתר דרך קטנה: יא יוצא דופן בין אבאי לרבינא ליבא: יא האוי דבכור לרחמים הוא דאיכא ובכור לזכרים וללידה: יא דת ונסחברא דיוצא: אן סתם יכול אפילו: אן דמפשמנניה דקרא הוי: אן כולוהי ויש לשון דתא אכל זה עיקר: יא ספק ולד תיבת סימן נמחק: יא באיסור אשת אח תיבת דיוצא נמחק: יא מן שמים: אן הנתא הא אחרי: אן כתב בפרשה ומקשינן: יא דבתמי' בפ' מצות חליצה בירושלמי ע"י בתוס' (דף כז ע"ב): אן החולצת לקטן חליצתה: אן אלא לכתחילה אינה: אן דאיכ' לערבה בהדי: אן דלעיל מינה חרש: אן קתי תחלוץ ומתהגיל וגבי: אן אמר ה' סתם וברי יצחק בריה דר' חייא ומטי בי בשם ר' יונה דר"ם: אן חולצין ואכתי לא קים להו טעמא דטעמא תמצא איילוניות: אן איילוניות דירושלמי אינו מוכרי בי אע על טעם: אן האחים ושוב אינה: אן הביא סימני סריס ער: אן לא בולדו בי סימני:

רבינו גרשום

אי למעוטי יצתה נקבה לפניו דרך רחם מפטר רחם נפקא: אי ש"כ בכור למעוטי יצא אחד יוצא דופן. וזר לאל קדוש דבעינן בכור לרחמים ולזכרים. אכל אי יצתה נקבה לפניו דרך דופן אפי' הכי ובי בכור אפי' דלא הוי בכור ללידה. אלאמ דבכור לדבר אחד דמחוסר דבר אחד בלבד הוי בכור: א"ל רב אחא מדיפת' לרבינא תינה. כלומר בשלמא מאי דאמרת דהיכא יוצא זכר דרך דופן וזכר הבכור דרך רחם דלא קדוש דקא ממעט ל' מבכור אי ניהא לי דאגן בעינן בכור לכל דבר: אלא. מאי דאמרת דהיכא יצתה נקבה דרך דופן וזכר בכור דרך רחם א' דליקדוש בשום

דלא איכא בכור לזכרים ובכור לרחמים אמאי ליקדוש (הא כתב רחמנא כל הבכור אשר יולד אלאמ דבעי נמי בכור ללידה): אלא מחזורתא כדאביי. בדתיין לעולם בכור לדבר אחד לא הוי בכור וירשא הכי (קאמר כ') וכלל הכי מביינן: (א"ל רב אחא מדיפת' לרבינא תינה היכא יוצא זכר דרך דופן וזכר דרך רחם דלא קדוש דאיבעי ליה מבכור דבכור לרחמים איכא בכור לזכר ליכא אלא איכא יצתה נקבה דרך דופן וזכר דרך רחם בתמיחא ליקדוש דהא איכא בכור לזכר ובכור לרחמים אלא מחזורתא כדאביי): פליק פירקא

(אם) עו בת שנתה לקח וילדה בטוף שנתה: ודאי לכהן. דבכור הוא דבתוך שנתה לא ילדה קודם השתא: מיכן ואילך. אם קנאה יתירה מבת שנה וילדה: ספק. הוא אם ילדה קודם אי לא וטפס הוי בכור וירעה ויאכל במומי: וכן דלת בת שתיס

ודאי לכהן. קודם אפי' וילדת: ופרה וחמור בני שלשה ודאי לכהן מיכן ואילך ספק. וטפס דחמור במקום ערייה דבהמה טהורה

ויפריש מלת תחת זה ספק פטר חמור וזמא לעצמו: אילו בולד. ממש דבהמה נפטרה מן הבכורה היה כדבריו דעו בת שנתה ודאי לכהן וכו':

ובמקום ולד הוא וגפטר מן הבכורה: וכן בהמה גסה. אם בהמה הפילה שליו בלבד היינו סימן ולד דאין שליו (מן) בלא ולד וגפטרנו

ליו לטוף ה' חריש משום הכי הכל ספק אפי' בת שנתה: כל שידוע שביכרה. או בטינוף או בלידה אין כאן לכהן: ושידוע שלא ביכרה ודאי לא בטינוף ולא בלידה: ואם ספק. היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי

סימן ולד ותוכיו בדין בכור וגפטר שוב מן הבכורה: ואמאי ספק. כלומר דאינו נאכל אלא במומי: לימא הלך אחר וכו' והא ודאי מילד אוליד. בתוך שנתה והאי דקא ילדה השתא אחר שנתה ליהוי חולין גמורין ויאכילו בלא מום: כדכר מאיר. דחיישי למיעוט כדאמר לקמן איכא נמי מיעוט בהמה דלא ילדה בתוך שנתה הילכך הוי ספק: אפי' תימא. ר' ישמעאל כרבנן ס"ל דאולי בתר רובא: וכי אולי בתר רובא ברובא דאיתיה לקמן כגון תשע חנויות כולן מוכרות בשר שחוטה כו'. דכיון דאיכא ט' חנויות לקמן מוכרי כל דפריש מרובא פריש ומתכריז דאולי בתר רוב: אבל רובא דליתיה לקמן. (לא לילד לקמן) (כמו רובא דבהמת) אולי נמי בתר מיעוט דלא ילדי הילכך ספק: קטן וקטנה דרובא דליתיה לקמן. דלא חזינא רובא דעלמא אי הוי פריטיס אי הוי פריטיס אי לא. ואפי' הכי

אולי בתר רובא: דתנן כו' איש כתיב גבי חליצה ודאי גבי יבום דכתיב אלא אם יחפון האיש: ונמצא פוגע בעברה ולא מייקריא מצות יבום: ורבנן. סברי מייבמין דויל בתר רוב קטנים (כלל) ואף על גב דליתא קמן:

יט:

פרה וחמור בנות ששש ודאי בבהן. אין לפרש דיוולדת מוך שמי שנים אלא דלס איתא שילדה בשנה שניה לא היתה חוזרת ויולדת בשלישית אע"ג דגדולה יולדת בכל שנה כענין שפי' רש"י בגמ' גבי גדייה לאמר יולדת אינה חוזרת ויולדת מוך שהגדולות חוזרות ויולדות בתוך שנתן הקטנות היולדות אין חוזרות ויולדות בתוך שנתן אין לפרש כן דבהדיא אמרי' בריס אין מעמידין (ע"ו דף קד:) גבי ואת צניהם כלו צניה א' בפחמותה מבת שלש מי יולדת והמגן פרה וחמור בנות שלש ודאי לכהן ש"מ א מוך שמים לא ילדה כלל: **ובגסה** שליו ובאשה שפיר ושליא. צפ' צהמה המקסה (חולין דף עו.) תנן שליו שילתה מקצתה אסורה באכילה כסימן ולד צאשה כך סימן ולד צצהמה משמע שפשוט צאשה יותר מצצהמה ומימיה ^ט דכדי תנן הכל צצהמה כמו אשה ולית ספריים דלא גרסי התם כן אלא גרסי סימן וולד צאשה סימן וולד צצהמה ורבי אומר שיש ליישב הגירסא דמשום דשפיר אינו סימן ולד צצהמה כמו צאשה נקט כי הא' לישנא דמ"מ שליו היא סימן ולד צצהמה כמו דופן בין אבאי לרבינא ליבא: **איש כתב** ^{טז} רחמנא ומקשינן אשה א'יש. משמע הכא דחליצת קטנה פסולה דאורייתא כמו קטן ומימה דצמתני' ^{יז} צפרק מזאת חליצה (ויצמות קד): צירושלמי גרסינן החולצת יד מן הקטן חליצתה פסולה קטנה שחלצה מחלוץ משתגדיל ואס לא חלצה חליצתה כשרה וכן יש צמקתס ספריס שלנו וקאמר בגמ' ^{יח} וז דברי ר' מאיר דקאמר איש כתב בפרשה ומקשינן אשה לאיש משמע דמודה ר' מאיר דחליצתה כשרה יעצב אלא יס לכתחלה אינה חולצת לרבנן חולצת אפי' לכתחלה וצירושלמי נמי מוקים לה כר' מאיר וצבז ספריס שלנו גרסינן חליצתה פסולה אצל קשה דא"כ יח' ילמדה צהדי אינך דקתני צצא' דלעיל א מרש ומרשת וקטן ולמיני הכי מרש שנחנך והמרשת שחלצה והחולצת מן הקטן וקטנה שחלצה חליצתן פסולה ועוד דמאי שנא דגבי קטנה קמי תחלוץ יס משתגדל וגבי קטן לא תני הכי ועוד דפשיטא כיון דחליצתה פסולה דתחלוץ משתגדיל לכן נראה דגרסי' כשרה כמו צירושלמי

וה"ל דרשא דהכא דמקשינן אשה לאיש אסמכתא עצלמא היא וטעמא משום דגוריון אשה אטו איש אי נמי גוריון חליצה אטו יצא וכן לאשמע צירושלמי דקאמר צנמרא דההיא משנה דגרסי' התם חליצתה כשרה רבי שמעון צברי יומי צעא קומי רבי מה בין קטן מה בין קטנה אמר ליה רבי מאיר היא דלמך דאמר אין חולצין ואין מייבמין את הקטנה שמה תמנא איילונית לא וצירושלמי אין מוכרי כי אם טעם יבום אצל טעמא דאין חולצין אס אשה אמרת שאין חולצין לו כו' ^א ואין מייבמין את הקטנה שמה תמנא איילונית לא וצירושלמי אין מוכרי כי אם טעם יבום אצל טעמא דאין חולצין אס הוא דמרבנן הוי גזירה אשה אטו איש ולמאי דגרסינן בצספריס שלנו פסולה יש לפרש דלא עריצ ליה צהדי מרש ומרשת וקטן משום דגנהו ככו"ע ובקטנה איכא פלוגתא והא דתנא תחלוץ משתגדיל לאשמועינן דוקא למ"ד פסולה תחלוץ משתגדיל אצל למ"ד כשרה אפי' לכתחלה לא תחזור ותחלוץ ועוד י"ל דלמ"ד בריס כל הגט (גיטין כה.) קטן ^ב ואנפליא פסולין ואין פוסלין א'לטריך לאשמועינן גבי קטנה תחלוץ לאשמועינן דחליצה פסולה ופוסלת על האחים ^ג וס"מ אינה מתייצמת: **קבלן** שמה ימצא סריס. וא"ת למ"ד צפרק הערל (ויצמות דף פ:) סימני סריס עד שיהא צבולן ויחיו אי משתינ ^ד עושה כיפה וי"ל דהיכא דלא הניא ^ה סימנין עד רוב שנותיו חשיב סריס צלל סימני סריס כדאמרין צפ' הערל ^ו (שם):

ובגדה (דף מז:) וכי לא ^ז עלו סימני סריס עד כמה עד רוב שנותיו: וצנדה (דף מז:) וכי לא ^ח עלו סימני סריס עד כמה עד רוב שנותיו:

הלוקח עובר פרתו

דאי למעוטי יאסה נקבה לפניו. דרך רחם מפטר רחם נפקא אלא למעוטי יואל אחר יואל יא דרך דופן. בין אצוי (לרצבל) (לרבינא) ליכא מידי אלא צמשעוטיה דקרא פליגי: אי ס"ד צבור לדבר אחד. משמע ^א צבור ויואל אחר יואל דופן לא ממשעוטהא אימעטי אלא

דאי למעוטי היכא דיצתה נקבה לפניו מפטר רחם נפקא אלא שמוע מינה בכור למעוטי היכא דיוצא אחר יוצא דופן אמר ליה רב אחא מדפתי לרבינא אי סלקא דעתך בכור לדבר אחד הוי בכור תינה היכא דיצא זכר ^ב ^ה יוצא דופן וזכר דרך רחם דלא קדוש א דאימועוט לידה מבכור דבכור לרחמים איכא בכור לזכרים ^ג ליכא אלא היכא דיצתה נקבה דרך דופן וזכר דרך רחם ליקדש דהא איכא בכור לזכרים ובכור לרחם אלא מחזורתא כדאביי:

הדרן עלך הלוקח עובר פרתו

הלוקח *בהמה מן העובר כוכבים ואינו יודע אם ביכרה אם לא ביכרה רבי ישמעאל אומר עז בת שנתה ודאי לכהן מכאן ואילך ספק רחל בת שתיס ודאי לכהן מכאן ואילך ספק ^ה פרה וחמור * בנות שלש ודאי לכהן מכאן ואילך ספק אמר לו רבי עקיבא אילו בוולד בלבד הבהמה נפטרת ^א ^ב כדבריו אלא אמרו ציסימן ^ג הוולד בבהמה דקה טינוף ^ד ובגסה שיליא יובאשה ^ה שפיר ושיליא זה הכלל כל שידוע שביכרה אין כאן לכהן כלום וכל שלא ביכרה הרי זה לכהן יואם ספק יאכל במומו לבעלים: גמ' מיכן ואילך ^ו אמאי ספק הלך אחר רוב בהמות ורוב בהמות מתעברות ויולדות בתוך שנתן נינהו והא ודאי מילד אוליד לימא רבי ישמעאל כר' מאיר ס"ל ^ז דחייש למיעוטא אפי' תימא רבנן כי אולי ^ח בתר רובא ברובא דאיתיה קמן כגון יתשע חנויות וסנהדרין אבל רובא דליתיה קמן לא אזלי רבנן בתר רובא והא קמן וקטנה דרובא דליתיה קמן וקאזלי רבנן בתר רובא ^ט דתנן ^י קמן וקטנה לא יחולצין ולא מייבמין דברי רבי מאיר אמרו לו יפה אמרת שאין חולצין איש כתוב בפרשה ומקשינן אשה לאיש ^{יא} מה טעם אין מייבמין אמר להם קמן שמה ימצא סריס קטנה שמה תמצא איילונית ונמצאו פוגעין בערוה ורבנן זיל בתר ^{יב} (רובא) קטנים ורוב קטנים לאו סריסים נינהו זיל בתר ^{יג} קטנות ורוב קטנות לאו איילונית נינהו אלא אמר רבא קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

דאי למעוטי יאסה נקבה לפניו. דרך רחם מפטר רחם נפקא אלא למעוטי יואל אחר יואל יא דרך דופן. בין אצוי (לרצבל) (לרבינא) ליכא מידי אלא צמשעוטיה דקרא פליגי: אי ס"ד צבור לדבר אחד. משמע ^א צבור ויואל אחר יואל דופן לא ממשעוטהא אימעטי אלא מריצוא תינה היכא דינא זכר תחלה דרך דופן והדר נפק זכר אחרינא דרך רחם דההוא אימעטי מריצוא דקרא דמסתצבא דקרא אתא למעוטי יא דהא ^ב ^ה דצבור לרחמים הוא דאיכא לצבור לזכרים וללדה ליכא: אלא היכא דיאסה נקבה דרך דופן. והדר נפק זכר דרך רחם ליקדוש דהא הוי צבור לתרי מילי לרחמים ולזכרים ^ג ומריצוא דקרא לא מליא למעוטי אלא חד יא ^ד מסתצבא דיואל אחר יואל דופן זכר קממעט ולא יואל אחר יואל דופן נקבה ואמאי קמי צצרייתא סלס טע אפילו יואל אחר יואל דופן סלס ^ה פליגי בין זכר לנקבה: אלא מחזורתא כדאציי. דמשעוטיה ^ו הוי צבור לכל מילי משום הכי מימעטי כולוהי יא:

הדרן עלך הלוקח עובר פרתו
הלוקח צהמה. עו צמ שנתה. שילדה בתוך שנתה: ודאי. אומה הולד לכהן דקודס ^א לכן לא ילדה: ספק. ירעה וואלל צומונו לצעלים. ^ב ספק של פטר חמור מפריס טלה הוא לעצמו: סינוף. מפרש בגמ' ^ג. שמה טעפה בתוך שנתה ^ד והוי יס סימן ולד ונפטרה ^ה שנתה הצכורה הלכן אפי' עז בת שנתה ספק היא: שפיר. עור ^ו צורת הולד: גמ' ר' מאיר חייש למיעוטא.

דקתני לקמן קטן וקטנה: טעם חנויות. כולן מוכרות צשר שחוטה ואחת מוכרת צשר נצילה ומנאלת חסיתא צשר נלש צקרקע כשרה דכל דפריס מוכרבו פריס וריינו רובא דאיתיה קמן שהי חנויות לפנינו: וסנהדרין. כגון שנים עשר מוזנין ואחד עשר מחייצין זכאי: רוצא דליסיה קמן. כגון הכל דלמרת הלך אחר רוב צהמות שכלל העולם: פוגעין צערוה. דכיון דלניה ראיה להוליד לא קריין צהו והיה הצכור אשר מלד ^א ופקעה מהן מורת יבום וקיימי בצאיסור ^ב יא ^ג (ציציוס) אשת אס:

רובא

י מה טעם אין מייבמין אמר להם קמן שמה ימצא סריס קטנה שמה תמצא איילונית ונמצאו פוגעין בערוה ורבנן זיל בתר ^{יב} (רובא) קטנים ורוב קטנים לאו סריסים נינהו זיל בתר ^{יג} קטנות ורוב קטנות לאו איילונית נינהו אלא אמר רבא קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

מחזורתא

דאי למעוטי יאסה נקבה לפניו. דרך רחם מפטר רחם נפקא אלא למעוטי יואל אחר יואל יא דרך דופן. בין אצוי (לרצבל) (לרבינא) ליכא מידי אלא צמשעוטיה דקרא פליגי: אי ס"ד צבור לדבר אחד. משמע ^א צבור ויואל אחר יואל דופן לא ממשעוטהא אימעטי אלא מריצוא תינה היכא דינא זכר תחלה דרך דופן והדר נפק זכר אחרינא דרך רחם דההוא אימעטי מריצוא דקרא דמסתצבא דקרא אתא למעוטי יא דהא ^ב ^ה דצבור לרחמים הוא דאיכא לצבור לזכרים וללדה ליכא: אלא היכא דיאסה נקבה דרך דופן. והדר נפק זכר דרך רחם ליקדוש דהא הוי צבור לתרי מילי לרחמים ולזכרים ^ג ומריצוא דקרא לא מליא למעוטי אלא חד יא ^ד מסתצבא דיואל אחר יואל דופן זכר קממעט ולא יואל אחר יואל דופן נקבה ואמאי קמי צצרייתא סלס טע אפילו יואל אחר יואל דופן סלס ^ה פליגי בין זכר לנקבה: אלא מחזורתא כדאציי. דמשעוטיה ^ו הוי צבור לכל מילי משום הכי מימעטי כולוהי יא:

מחזורתא

פוטעה מן הצכורה (נדה כה.) שפיר ושיליא. או שפיר או שלא ^א (שם) דחייש למיעוטא. צפרק הכל שחפין (חולין ו) גבי צוסיס, שגור על כל צוסיס משום אסמא דמות יונה צבר גריחיס וסעמחו לה (ויצמות קי"ס.) קטן וקטנה. או קטן או קטנה (ויצמות שם.) איש כתיב בפרשה. צפרסת מלנא ואס לא יחפון האיש לקחת את יצמחו ^ב (שם) איש פוטעה מלניה ולא קטן (נדה כב.) ומקשינן אשה לאיש. דכמי ואס לא יחפון האיש, ולא קטן, ואסע נמי אע"ג דלא כמי מיעוטא צעין גדולה כאיש, דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה דכמי דההוא קאל ועלנה יצמחו הסעיה (ויצמות קפ.) מה טעם אין מייבמין. וינעלו יחד (נדה כג.) שמה ימצא סריס. לאו כי קתמא שס אס אולו מלואו לייצב, וכן אילנות, וסין דמייצב צלל מלוא טעא אסמא דמיו צמס וערוה היא וצכנת ^ג (שם) פוגעין בערוה. יא ^ד (שם) קתמא שס טעמא, צנע צנע אס עלא צמקוס מליה, דתמנא פטריה, דכמי אש מלך פרט לאילנות (ויצמות כה.)

היינו הלוקח ואפילו בתוך שנתה: ששפעה חזרת עד קשה דחררה היינו נמי דלימקש לה